

Hr. Zahle udtalte, som De hørte, at der ingen Efterregninger var, som skulde betales.

Begge Dele er fuldkommen forkerte. Forholdet er nemlig dette, at alle disse Laan, disse 255 Mill. Kr., er optaget af den radikale Regering, støttet af Socialdemokraterne. Det er Nemesis, der nu kommer over den højtærede Finansminister, den retfærdige Gengældelse, at han nu skal skaffe disse Penge til Veje. Der var for øvrigt i den Tid Penge nok her i Landet; men den Gang maatte man ikke beskutte Luksus, det var demokratisk Politik ikke at gøre det, Statsbanerne maatte heller ikke bære sig, det var demokratisk Politik, at de skulde give Underskud. Nu da Regningen præsenteres os, er det demokratisk Politik at udskrive det hele paa een Gang netop paa Efterslægten. Saadan er altsaa Billedet. Det er ikke den tunge Arv efter Ministeriet Neergaard, nej, det, der dels i Øjeblikket, dels i de kommende Aar volder Vanskelighed, er den tunge Arv, som den radikale Regering har efterladt sig, og som det nuværende Regeringsparti har været medvirkende til.

Jeg vil gerne tage Anledning til at spørge den højtærede Finansminister om følgende: Er det virkelig Finansministerens Mening, at han ekstraordinært vil udskrive 100 Millioner i det kommende Aar — altsaa søge at faa vedtaget en Lov, saa han har Lov dertil —, nemlig foruden de 60 Millioner de 40 Millioner til Nationalbanken? Og i bekræftende Fald, om det er Ministerens Hensigt at tage det paa Indkomsten og Formuen eller alene paa Formuen? Indkomstskatten er nu budgetteret til 80½ Million og Formueskatten til 44½ Million, altsaa tilsammen 125 Millioner. Det vil altsaa omtrent blive en Fordobling af disse Skatter, hvis det skal udskrives paa Indkomsten og Formuen, og langt mere end en Fordobling, hvis det skal være paa Formuen alene. Hvis det er Ministerens Hensigt, tror jeg, han vil forløfte sig. Og jeg synes, det staar i en underlig Modsætning til den Flothed, hvormed Finansministeren i Sommer gav Afkald paa 5 Mill. Kr., for at Folk kunde spise billigere tørrede Frugter. Jeg ved vel, at efterhaanden har den socialdemokratiske og radikale Politik bundfældet sig i Svesker; men jeg forstaar ikke, at man kan staa og klage, jeg kunde næsten fristes til at sige jamre over, hvor vanskeligt det er at administrere i indeværende Finansaar, naar man for nogle Maaneder siden ganske rolig strøg 5 Millioner, som man kunde have haft i Indtægt.

Jeg kunde endvidere have Lyst til at spørge: Er det Ministerens Mening at forlænge eller forny den Lov, der udløber straks ind i Finansaaret 1925—26, den midlertidige Toldlov, eller skal ogsaa den ofres? Det var ganske interessant at faa at vide. Thi naturligvis vil Finansloven ikke balancere, hvis man stryger en saa stor Part af Indtægten. Derfor synes det mig, at det kunde have nogen Interesse, da Ministeren har profeteret om, at vi staar overfor nye ekstraordinære Skatter, at faa at vide, hvad han da vil gøre med de gamle.

Men jeg maa sige, at det lyder næsten komisk, naar Ministeren et Øjeblik efter siger følgende: „Det, jeg tror, det gælder om, er, at vi kommer ud af de ekstraordinære Tilstande, vi lever i nu, ved en ekstraordinær Skattepolitik, saaledes at man maaske i Ro og Mag kan bringe Lettelse i de Skattebyrder, som Befolkningen hidtil har baa-ret.“ Jeg vil ogsaa her gerne rette et Spørgsmaal til Finansministeren: Hvor-naar venter Finansministeren den Ro og det Mag til at kunne bringe Skattebyrden ned? Er det, naar de 100 Millioner er udskrevet i det kommende Aar, eller er det først i 1932, naar han har faaet alle de 255 Millioner, som skal betales? Jeg tror nemlig, det vil vare et Stykke Tid, før den Ro og det Mag kommer, som Ministeren har profeteret om.

Men Ministeren ønsker jo ogsaa, saaledes forstod jeg det i alt Fald, rent bortset fra den ekstraordinære Skat, en Omlægning af Skatterne, og den skulde selvfølgelig bestaa i, at man littede paa den indirekte Beskatning og førte det over paa den direkte. Nu har jeg før haft Lejlighed til at udtale, at jeg er en Ven af direkte Beskatning, men til en vis Grænse. Og jeg skulde tro, at det ikke vel lader sig gøre at belaste den direkte Beskatning yderligere, end den er i Øjeblikket. Jeg maa mene, at det er af stor Betydning, at man fremmer Opsparingslysten i Folket og bringer Kapital til Veje. Jeg skulde mene, det var af fundamental Betydning, at man oparbejder Kapital her i Landet. Jeg hørte nok forleden Dag det ærede Medlem Hr. Rode sige, at vi havde sat denne Beskatning paa Indkomst og Formue ned. Jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at Indkomstskatten ikke er sat en rød Øre ned. Der er lindet lidt paa Formueskatten og Aktieselskabsskatten, men vi er endnu oppe paa en saa høj Formuebeskatning, at jeg ikke mener, den tillader en yderligere Belastning af Formuen. Skulde der endelig være Tale om yderligere Beskatning,